

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fl.
Fél évre	4 kor. — fl.
Negyed évre	2 kor. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ajánlköztásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fl. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

Vil. évfolyam.

Szászsebes, 1902. Október 8.

2. szám.

Caveant consules!

Midőn az egész akkoriban ismert világ ura, a hatalmas római köztársaság veszedelemben forgott s összeesküvők akarták alapjait megingatni, a hazájáért és annak nagyságáért méltán aggódó egyik honatya a senatusban oda kiáltotta az állam élén álló két consulnak: „caveant consules, ne quid respublica detrimenti capiat!” a mi magyar nyelven annyit tesz, hogy: „ügyeljenek a konzulok, nehogy a köztársaságot valamely baj érje.”

Pár héttel ezelőtt lapunk egyik tisztelt barátja lerántotta a leplet egy olyan egyéniségről, ki álutakon, hamis bizonyítvánnyal, tehát okmányhamisítás révén csempészte be magát az erdészeti altisztek tisztességes és mindig a becsület útján haladni szerető testületébe. Megszerezte magának a bizonyítványt arról, hogy három hosszú éven át szorgalmaszkodott és gyűjtötte a tapasztalatokat az erdészet gyönyörű mezején, pedig — a mint tudósítónk hit alatt is bizonyítani kész — a kérdéses három év alatt alig látott egyéb fát a kaptánál és a gyufánál, a fenyőszurokról meg legföllebb csak akkor jutott valami eszébe, midőn a dratvát kenegette a suszter műhelyben. Az erdőőri szakvizsgát — bár értesülésünk szerint két bizottság vissza vetette — mégis sikerült a harmadik előtt — letennie s most kidüllesztett

mellet áll oda azok elé a tisztességes emberek elé, kik éveken át hangya szorgalommal gyűjtötték maguknak az erdészeti szakot illető elméleti és gyakorlati tudást.

Hát hiszen mi nem is az illető és hozzá hasonló tudatlanságát akarjuk itt ostorozni, hanem inkább azt az erkölcstelenséget és gonosz üzemeket, melyeket a gyakorlati időre vonatkozó bizonyítványok megszerzése és érvényesítése körül tapasztalni lehet.

Mert ne gondolja senki, hogy a lapunkban közölt eset páratlanul áll s talán csak a véletlennek köszönhető, hogy ennek az egynek a raffineriája sikerre vezetett. Van bizon ehhez hasonló eset évenként fölös számmal s mióta az erdőőri szakvizsgák életbe lettek léptetve, talán százakra, sőt ezrekre is mehet azok száma, kik nem teljesen tiszta gyakorlati bizonyítványok alapján lettek azokhoz bocsátva s így nem egyenes uton, hanem erkölcstelen módon jutottak az erdőőri szakvizsgálati bizonyítványhoz.

Nem is csoda, hogy az ilyen bizonyítványok beszerzése, kiadása már egészen szokásossá vált, hiszen ebben a tekintetben nincsen semmiféle ellenőrzés, hanem teljes a bizalom az azokat kiállító erdőtulajdonosok igazelműségéhez. Arra nézve ugyanis, hogy minden erdőbirtokos az erdejénél alkalmazott nem csak rendes szolgálatban álló személyzetét, hanem kivétel nélkül minden egyént valamely hatóságnál, akár a közigazgatásnál, akár pedig az

erdőfelügyelőségénél bejelenteni s itt nyilván tartatni köteles legyen, semmiféle törvény vagy rendelet nem intézkedik, de ha intézkednék is, ez csak irott malaszt lenne, mert hiszen ezeknek a hatóságoknak bármelyike sokkal jobban tud halmozva mindenféle egyéb teendőikkel, mintsem hogy ezen a téren is megfelelő felügyeletet gyakorolhatna.

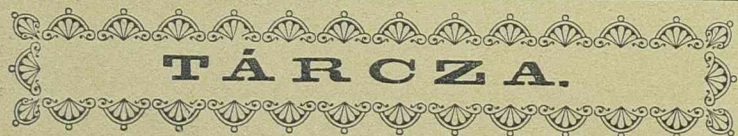
Miután pedig ilyen módon évről-évre szám-talan méltatlan ember kerülhet és kerül bele az erdészeti altisztek tisztességes testületébe s gyakran sőt legtöbbször az ilyenek halász-szák el az állomásokat az azok betöltésére méltóbbak elől, itt lenne az ideje módot keresni arra nézve, hogy ettől a konkolytól mikép kellene és lehetne megszabadítani a tiszta szemet, csak az a kérdés, hogy egyáltalán lehetséges-e ilyen módot találni?

Az, hogy az egyes erdőbirtokosok által kiállított bizonyítványok a községi előjáróság vagy más hatóság által láttamoztassanak s így nem csak a kiállító aláírása, hanem egyúttal a bizonyítvány tartalmának valódisága is hitelesíttessék, alig mondható célra vezető eszköznek, mert hiszen ismeretes dolog, hogy nálunk még a régi jó időkből fennmaradt az igazelműségben való bizodalom s az élet iskolájában ezen sorok írójának gyakrabban volt alkalma tapasztalni, hogy valamely tekintélyesebb birtokos egyetlen szava elég volt arra, hogy valamely állítása a községi előjáróság által hitelesíttessék. Elméletben helyes lenne

ugyan, de a gyakorlatban az is alig válnék be, hogy a vizsgára készülődőknél nem csak a gyakorlat időtartama, de azok alkalmaztatásának minéműsége is a kir. erdőfelügyelőségek által számon tartassék és időről-időre ellenőriztessék, mert ezek is egyéb — talán még sokkal fontosabb — teendőkkel annyire túl vannak halmozva az ilyen ellenőrzésre alig maradna valamelyes idejük.

Szerény véleményünk szerint legjobban vezetne itt célhoz egyrészt az erdőőri szakvizsgák megfelelő szigorítása s azokon csak az olyan egyéneknek való átbotcsátása, kik nem csak az elméleti, de a gyakorlati részen is teljesen megállják a helyüket s ezen felül megvan bennük az általános ismereteknek és az intelligenciának az a foka, melyet egy erdészeti altisztnél méltán megkövetelhetünk. Az erdőőri szakvizsga legyen az a rosta, mely hivatva van a tisztamagot a konkolytól elválasztani és az oda nem tartozó elemeket kiküszöbölni.

De még ennél is nagyobb szolgálatot tehetnek ezen a téren maguk az erdészeti altisztek olyan módon, hogy figyelemmel kísérik az erdőőri szakvizsgára jelentkezőket s meggyőződést szereznek maguknak arról, hogy vajjon valamely jelentkező csakugyan rászolgált-e arra a bizonyítványra, mely a törvényt szabta 3 évi gyakorlatot igazolja, ha pedig egész bizonyossággal meggyőződtek arról, hogy valamelyik a törvény kijátszására törekszik, erre idejekorán felhívják az illetékes királyi erdőfel-

Báró Palocsai András tréfája.

Írta: Vértesi Arnold.

Báró Palocsai András, a nedeczi vár ura egyszer úgy vette észre, hogy nem elég mulatságos már az élet Nedecz várában. Attól az időtől fogva, mikor 1823-ban a vár ujjaépítésének ünnepére kétszáz vendég mulatott itt három nap, három éjjel, szakadatlan, nagyon megfogyott már a vendég. Legalább tizenkét személyre kellett ugyan teríteni az asztalt minden nap, de bizony néha fele sem ült az ebédhez. Nem volt kit leültetni.

Haragosan rendelte színe elé a báró major domusát, Náczi inast.

-- Náczi!

— Parancs...

Nagyon hanyagul kezdted magadat viselni Náczi fiam.

— Isten látja lelkemet, hogy ami tőlem telik, méltóságos báró ur...

— Hallgas. Ellustultál. Az elméd is fogyatékos lett. De majd fölfrissitem. Olyan huszonötöt váगतok rád, Náczi fiam, hogy ötvennek is beillik, ha nekem nem lesz minden napra vendég. Értetted?

— Igenis értettem, méltóságos báró ur.

— Hát úgy igyekezzél, hogy a pokol fenekéről is keríts.

— Hiszen kerítnék én onnan is, méltóságos báró ur; de mikor úgy elbujnak előlünk. Ki betegséggel mentegetődzik, ki mivel, ha a méltóságos báró ur hívását kapják. Még az ágyba is fekszenek, még a doktort is hivatják, hogy írjon nekik bizonyítványt.

— Eb az anyjok, hát mi kell nekik? Etetem, itatom őket. A paradicsomban sem lesz jobb dolguk. Olyan tokajit kapnak, hogy az angyalok is meg nyalhatnák utána a szájokat. A szakácsom meg, no az külön mint a püspöké meg a főispáné.

— Szent igaz, méltóságos báró ur.

— No hát?

— A sok jó a baj. Nem tudják megbecsülni a méltóságos báró ur vendégszeretetét. Hiszen tetszett látni, azt a kézmárki professzort csak három napig tartottuk itt, mégis, hogy jajgatott, hogy ő már nem bírja tovább az iránt, hogy neki az iskolába kell

ügyelőség figyelmét a tervezett vagy a már elkövetett visszaélésre. Természetes, hogy ilyen módon csak abban az esetben szabad bárkinek is fellépnie, ha csalhatatlan bizonyítékok állanak rendelkezésre, mert különben könnyen a rágalmazás bűnébe esnék, mit törvényeink kemény büntetéssel sújtanak. Lapunk mint az erdészeti altisztek érdekeinek hűséges őre szívesen vállalkozik az ilyen panaszok közvetítésére, a felelősséget természetesen a beküldőre hárítván.

Legyünk mi magunk őrei szakunk tisztaságának s akkor majd meg fogjuk érni azt, hogy abba érdemtelen elemek nem fognak beburakodhatni.

Vaddisznóvadászat.

Írta: tordátfalvi H. Lajos.

(Mutatvány a „Vadászat és Állatvilág” folyóiratból. Megjelenik havonként kétszer, előfizetési ár egész évre 8 korona. Budapest VII. Rottenbiller utca 30).

(Folytatás és vége).

Most már, midőn kitanulni próbáltam, hogy melyik legyen tehát a kutyák fajai közül az, a mely a betanítás után legjobban megfelel, arra a tapasztalatra jutottam, hogy a legjobb mégis a közönséges kuvasz, mert az elég mérges, fürge és a mi fő, nincsen nagy szaglási képessége.

A szaglási képesség részben azért is hiányozzék, mert minden kutya, mely az erdőre van szoktatva, az előtte felugró vadat meghajtja, de ha jó szaglása van, úgy a kis vadat is hajtani fogja és így eltér tulajdonképeni hivatásától: a nagy vad hajtásától.

A kuvasz az előtte felugró nyulat rendszerint csak addig hajtja, a míg látja. De már annak legegyszerűbb cselvetésén sem tud eligazodni és visszatér gazdájához nagyobb idővesztés nélkül.

A vaddisznó nyoma nagyon szaglik, tehát kis szaglási képességgel is megmarad rajta a kuvasz. Különbözik sincs erre, a felkeltés után, igen nagy szükség, mivel a vaddisznó csak a menekülésre, nem pedig a cselvetésre gondol. E közben a kutyák folytonos érintkezésben, azaz harcban állanak vele.

Felemlitem, hogy a vaddisznó nagy ellensége a kutyának, miért is, ha azok kevesen vannak vagy kevésbé bátrak, akkor a disznó támadására egyenesen a gazda lábaihoz szaladnak.

Ez a legkedvezőbb pillanat, mert ilyenkor a vaddisznó szemben találja magát a puskásgazdával, meghökken. Ezt a pillanatot nem szabad elszalasztani, mert ilyenkor az ember álló céltárgyra löhet; de viszont lélekjelenlétét sem szabad elvesztenie, mert egy ügyes oldalugrás nélkül hamar oldalt repülhet a már megállni nem tudó vaddisznó lökése folytán.

Neveljünk tehát olyan kutyákat, a melyek a vadak, de különösen hivatásuknak megfelelően a vaddisznó iránt előszeretettel viseltetnek és így vajmi ritkán fogunk szép zsákmány nélkül hazatérni azon vidékről, a hol ez a veszedelmesnek kikiáltott vad tanyázik.

Az a baj, hogy már az utolsó parasztpuskás is annyira megbátorodott, hogy egyáltalán respektussal nincs e fenevad iránt. Tenyeréből tengerivel szeretné etetni.

Említésre méltó az alábbi eset is, mely azt bizonyítja, hogy az a vaddisznó, a mely egy, a kutyákkal vívott harcból szerencsésen megmenekült, azokkal többé nem áll szóba.

Egy vadkan egy erdőrészben állandó tanyát ütött fel. Ez kutyáimmal összekeverülve, legelőször szembeszállott velük, de azután, kilencz esetben,

menni, hogy így, hogy úgy, czudarság, hogy nem eresztjük.

— Nagyon hitvány vendég volt, — mondta ki rá ítéletét a báró.

— Amilyen akad, méltóságos báró ur. De olyan sem igan akad. Hiába állnak a falu szélén a vasvillás embereink. Nem jön már erre koci az országúton. Ha csak kikerülhet, messze kikerül. Csak holmi messziről való, járatlan idegen, más nem veszi erre az utját.

— Komisz lesz a világ — jegyezte meg a báró.

Náci is azon a véleményen volt:

Romlik bizony, romlik a világ. Azt hallom, méltóságos báró ur, már a vármegyéhez is panasz ment volna hatalmaskodás végett, hogy elfogatjuk az utonjárókat.

A báró dölyfösen simogatta a tokját:

— Hadd panaszkodjanak.

Ugyan mit tehet a vármegye a hatalmas Palocsai báró ellen? Szeretné látni, hol van a Corpus Jurisban törvény, hogy ő vendégül ne láthassa, akit akar. Vagy ha van is, mit bánja ő! A Palocsai Horváthoknak sohasem parancsolt a vármegye.

A vármegyéről eszébe jutott a járásbeli szolgabíró:

— Nene, az sem volt itt már vagy két hónap óta.
— Házasodik — jelentette Náci.
— Házasodik? Hm, nem is szólt róla. Kit vesz el?
— Batizy Irén kisasszonyt.
— Elmentem volna a lakoldalmára — szólt ő méltósága. — Hát mikor esküszik?

— Éppen ma.

Báró Palocsai Andrásnak valami jutott eszébe. No az jó tréfa volna, azon mulatnának.

— Hallod, Náci?

— Tessék parancsolni, méltóságos báró ur.

— Lovaslegényeket küldesz Roskovszky Miskához, aztán a fiskálisomhoz meg az ófalvi paphoz, hogy rögtön jöjjenek.

— A főtisztelendő ur nem akar többé ide jönni. Haragszik.

— Azt hazudjátok, hogy halálán valaki, siessen az utolsó kenettel.

— Nem hiszi el, mióta már egy papot megtréfáltunk úgy.

— Helyes, helyes, az anyaszentegyházzal nem kell tréfálni. De azt mondjátok, hogy hivatom, Patrónusa vagyok, lánczhordtát. Kötözve hozatom ide, ha nem jön jószántából.

ha a kutyák felköltötték, úgy ment előttük, mint a nyul.

Éppen ezért azt az eljárást tanácsolom, hogy — miként a kopóhajtásnál, úgy itt is vagy kerüljünk a disznó elé vagy pedig álljuk el azt a helyet, a hol felköltve lett, mert az, hajtás közben bizonyosan arra a helyre tér vissza.

A vaddisznóvadászlat veszélyes voltáról akarok egyetmást elmondani.

Tudjuk, hogy a nyul is, ha megsebezve még öntudatánál van, rug-kapál, karmol végső kinjában, sőt a róka oly erős harapást tesz, hogy a puszkacsövön is meglátszik a foga helye.

A vaddisznó-vadászlatnál rendszerint az olyan vadásztársaink járnak pórul, a kik látják, hogy találtak s ebbeli örömeikben szaladnak az elejtett vadhoz dicsőségtől duzzadó kebelrel.

Az eredmény az, hogy a vaddisznó a lövés folytán elesve vergődni kezd, de látva üldözőjét és gyilkosát, utolsó erejét összeszedi, neki ugrik, bokától a derékig jót hasít rajta. De még ennél is veszedelmesebb a harapása, mert áldozatát ki nem bocsátja a fogai közül, mig nem törik vagy szakad.

Elképzelhető, hogy milyen rettenetes fájdalmakat kell átszenvednie annak, akinek lábszárát a vadkan, végső, görcsös kinjában szorongatni kezdi. Az esetben tehát, ha a vaddisznót, de különösen az egyedül kószáló agyaras kant eltaláltuk, rögtön vizsgáljuk meg a vérzés minőségét és igen óvatosan haladjunk a nyomán, mert minden pillanatban el kell készülni lennünk, hogy egyszerre csak előttünk fekszik. Ha a nyomán haladva és minden lépésnél hallgatózva megyünk, úgy vagy elhullva találjuk az öreget, vagy már messzebről észre vesszük, a mint vergődik. Ha egy sűrű részletbe menekült, a honnan csattogás hallatszik, úgy rögtön álljunk meg és pipára gyujtva hallgassuk a vadkan hattyu-dalát, mely mindinkább elhalóbb lesz.

Mikor a csattogás teljesen elnémult, már vége van, kimult. De ekkor is ajánlom a készen tartott fegyverrel való megközelítést. Találunk rendszeren a közelben egy fiatalabb fát, a melynek héját kinjában lehántotta. De inkább is hántsa azt, mint a csizmám szárát. Ha tehát nem vagyunk kapzsiak s megtesszük a kellő óvóintézkedéseket, akkor minden veszedelem nélkül elnyerjük ügyességünk jutalmát.

Hogy nem veszedelmes a vaddisznócsorda, annak bizonyítására elmondok egy velem megtörtént esetet.

Havas, téli reggelen egyszer egy sereg vaddisznóra akadtunk, de azoknak sikerült ép bőrrel elmenekülniök. Egész nap a nyomukban voltunk s végre is eredmény nélkül voltunk kénytelenek a legközelebbi faluban meghálni. Másnap délelőtt kora hajnaltól csaknem délig követtük a nyomot.

Ugy tíz óra tájban öreg vadászom megrántva karomat rámutat egy meredek, szakadékos oldalra, a hol hat heverő disznót lehetett felismerni.

Végtelenül megörültem a látványnak s rögtön menni is akartam arrafelé, de az öreg visszatartott s a szakadéktól mintegy 1000 lépésnyire vezetett el. Csak itt nyitotta ki a száját, de még itt is csak sugva mondta, hogy legalább a delet meg kell várnunk.

A nap szépen és melegen sütött s mikor a hó már engedni kezdett, az öreg vadász odafordult hozzám:

— No, most már alusznak, tehát mehetünk.

Elindultunk a csorda felé s a mikor már csak vagy 20 lépésnyire voltunk tőle én tovább menni nem akartam. De az öreg előre nógatott. Igazán szép látvány volt az alvó csorda. Hófúvások között, kettő-három együtt fekvé, aludták a még tegnapi álmot.

Megálltunk. Én egy nagyra mutatva jeleztem, hogy azt választom. Csak 10 lépésre volt tőlem. De az öreg két süldőre mutatott, intve nekem, hogy lőjlek. Főlemeltem puskámat, céloztam s lőttem. Velem egyidejűleg sütötte el puskáját az öreg is. Mind a ketten

— Parancsolatjára, méltóságos báró ur.

— Aztán egy lovas ember megy a szolgabíróhoz.

II.

Reggel volt, mikor a fiatal szolgabíró a lakodalomból haza hozta menyasszonyát. Hajnalig táncoltak és most boldog volt, hogy megpihenhetnek az egymás karjai közt.

Alig robogott be azonban az udvarra a kocsi, előállt a báró lovas legénye, aki már tegnap este óta várt s átnyújtotta a méltóságos báró ur levelét.

— Nagy boszuság — fakadt ki a fiatal szolgabíró — az embernek még egy nyugodt perczet sem engednének.

— Mi az? — kérdezősködött a feleségecske

— A báró valami nagyon fontos ügyben hivat. Haladéktalan siessek hozzá. Periculum in mora, azt írja.

— Mit tesz az?

— Veszélyes a késedelem. Hivatalos felelősségemre figyelmeztet.

— Oh, Istenem, Istenem! — sopánkodott a kis feleség.

— Én nem megyek — szolt a szolgabíró, de oly határozatlan hangon, hogy ki lehetett érezni, mennyire küzd benne a szép ifju feleség csábító varázsa a hivatalos kötelességgel.

De a jó asszonyka is segített neki:

— Menj, édesem, menj. Ha a hivatalos kötelesség szolit, hát csak menj. Miattam ne legyen baj. Én majd megvárlak szépen. De estére hazajössz?

— Hogyne? Még előbb. Lerázom magamról a dolgot hamarosan.

Édes csókok közt váltak el. A feleségecske kissé könyezett is:

— Jó vacsorával várlak, édes.

No hiszen várhatta.

Mikor a szolgabíró gyors hajtással megérkezett Nedecz várába, muzsikaszóval fogadták s vig kurjongatással. Roskovszky Miska és más jókedvű czimborák jöttek elejébe az udvarra s megharsant a vár urának a hangja is:

— Náczi, ki kell szedni a kerekeket.

Négy-öt ember neki állt mindjárt a kocsinak s kiszedték a kerekeit. Abban a szempillantásban bezárták a vár kapuit is.

— Innen élő lélek ki nem megy — mondta báró Palocsai András.

A szolgabíró elsápadt. Láttá, hogy törbe csalták; de azt is tudta, hogy itt hiába dühöng. Itt se harag, se átkozódás, se könyörgés nem használ. Tanuja volt

dupláztunk. Egy kínos röffenés s utána eszeveszett esőrtetés következett és mi állottunk zsákmányaink felett mint a szobor.

Ettől a pillanattól kezdve többé nem félttem a vaddisznótól.

Sok egyéb, érdekes részletet szerettem volna még leírni, de, figyelmesen olvasva e sorokat, a praxis talán meg hozza a többit.

Sok szerencsét, a babona végett, nem kívánok olvasóimnak, de fáradságukért és szíves türelmükért fogadják vadászí üdvözetemet. És ha a leírottakból csak egy vadász is tanult valamit, úgy az én fáradságom bőven van jutalmazva.

Hasznos tudnivalók.

Közlemények a kertmívelés és mezőgazdaságról

Műhle Vilmostól Temesvározt.

IV.

Gyöngyvirágot télen virágzásba hozni.

Gyöngyvirágok. A világ kedveltjei. (Convallaria majalis major.) Az igazi, nagyvirágú kerti gyöngyvirág. Az erdőben szedett, vad gyöngyvirágokat hajtásra nem lehet használni. — Gyöngyvirágokat csak november végén, vagy december hóban lehet szállítani, ha már beállt a fagy. Kertészek, kiknek üvegház áll rendelkezésükre, többféle módon hajtattak. A gyöngyvirágok megérkezésükkor azonnal homokba sorban beásandók és a nagy fagy ellen szénával vagy mással óvandók. — Cserépbe 10—15 drb, ládába 50—200 drb, közönséges földbe, vagy földdel kevert mohába sorba ültetendők és azonnal igen meleg és sötét helyre állítandók. Szeretik a + 24—30° R. foknyi meleget. (Többet azonban nem szabad adni, mert különben úgy a csira, mint a virágok elromlanak). A csirákat még 5—6 cm. magasságban mohával kell betakarni és igen nedvesen tartani. Mihelyt kihajtottak

volt maga is több izbon, hogy tartóztattak le gyanutlan idejött embereket.

Nem lehetett mást tenni, mint elfogadni a feléje nyújtott poharat s kiinni fenéig.

— Egészségedre, öcsém — mondta a báró, összekocczintva poharát a fiatal ember poharával.

Bent az ebédlőben már terített asztal várta őket. Csinos szepesi paraszt lányok szolgáltak föl az asztalnál. Minden vendégre egy-egy jutott, aki a széke mögött állt, a házi gazda mögött kettő. A legesinosabb kettő. Lenhajuak, kékszeműek. Akinek kedve kerekedik, tánczra is perdülhet vele.

Ha nagyon jó kedve volt a vár urának, el is ajándékozta őket, noha az a tizenkilencedik században már nem járta s a fiskális magyarázta is a méltóságos bárónak, hogy abból még baj lesz. De a báró nem hitte. Az ő jobbágysai, hát mit locsog a fiskális? Az apjaikat is ő tartja, minden télen gabonát osztott ki közöttük, másképp éhenhalna az a sok szegény tót. Hát mit akarnak!

— Egy kis keresztény erkölcsöt, illustrissime domine, — mondta az ófalvi plébános.

— Hunyja be a szemét tisztelendőség, — felelt

és virágbimbók mutatkoznak, kevés világosságot engedünk rájuk és lassankint mindig többet, míg teljesen kinyíltak, mikor is világos, nem oly meleg helyre állítandók, hogy hosszabb ideig virágozzanak.

Magánosok, kik üvegházzal nem rendelkeznek, a hajtathoz cserepeket sőt kis szivarládikákat is használhatnak, melyeknek feneke többször átlukasztandó. Ilyen ládikákba 25—40 drbot lehet ültetni, de ültetés után egészen betakarandók mohával, mely naponta többször 24—30° R. foknyi meleg vízzel megöntözendő. Ezt a mohacsomagot pléhtányérra, mely vízzel van telve, a kályhára kell tenni és különösen ügyelni, hogy meleg legyen. — 2—3 hét múlva már virágoznak és akkor ablakba állíthatók.

Jóremény-foki gyöngyvirág. Freesia odorata refracta. A Jóremény-fokról való új gyöngyvirág az utolsó évek legjobb és legszebb virághagyomány-behozatala. — Mindenki, akár laikus, akár szakértő, megszereti e virágot, ha egyszer tenyészttette, mivel tenyésztlésük könnyed, virágzásuk és illatuk páratlan.

5—8 gumó jó földdel telt cserépbe ültetendő, mely a szabadban félhomályos helyre állítandó. Mihelyt a fagy beáll, középmeleg ablakba állítandók. Igen meleg helyiséget nem szeretnek, de a hideg árt nekik. Ha a gumók júliusban ültetnek, akkor már karácsonykor virágoznak. Virágzásuk hónapja szerint ültetendők. Virágzásukig 5 hónapra van szükségük; e szerint legjobban ültetendők júliustól deczemberig. Virágzás után keveset később egyáltalában nem öntözendők és ha leveleik kiszáradtak, a gumók kiveendő és néhány hónap múlva megint használhatók. — A gumók legnagyobbika nem nagyobb mint a mogoró, sőt vannak olyan kicsinyek is, mint a buzaszem, de azok is hoznak virágot.

KÜLÖNFÉLÉK.

Zichy Jenő gróf vadászata. Székesfejervárról jelentik: Zichy Jenő gróf szentiványi birtokán az ott tartózkodó ifju Konstantinovic Miklós herceg tiszteletére nagy hajtóvadászatot rendeztetett. A vadászat, a mely

a báró. Most lakodalomban vagyunk. Az én szolgabíró öcsém lakodalmán.

A szolgabíró fogát csikorgatta, de nem szólt csak ivott a többivel. Ugy tett, mintha a legjobb kedve volna s mintha ő is kitünő fréfának tartaná, amit a báró vele cselekedett.

— Csak meg kellett ülnünk a lakodalmat. Nem igaz, öcsém?

— Igaz, méltóságos uram, — felelt a mártir férj.

— No hát akkor igyunk. Nunc est bibendum.

Szeretem a klasszikusokat. Okos az a Horatius.

Mikor a fényes ebédnek vége lett, besétáltak az urak a dohányzó szobába, ott pipáztak vacsoráig. A kinek tetszett, kártyázhatott is. Közben-közben természetesen kvaterkázta is, de csak olyan könnyebbfajta bort fogyasztottak, amitől a báró szerint kijózanodik az ember. Az erősebb szomorodni meg a tokaji aszút későbbre hagyták.

A vacsora megint ivással járt. Most már az erős borokra került a sor. Mire vége lett a vacsorának, némelyik vendég már alig birt a talpán megállni.

Akkor így szólt a báró:

— Most pedig, kedves vendégeim és bajtársaim, kezdődik a Bibotenopontana ülése.

fényesen sikerült, egy kis baleset is történt, a mennyiben a herceg egy kukoricásban véletlenül öt hajtót söregetett meg, Zichy Ödön gróf pedig egy vadórt és három hajtót Szerencsére számbavehető baja egyik sebesültnek sem esett.

Az éhező család. Egy csehországi városkában, Krolo-ban, mint Prágából jelentik, borzalmas családi dráma történt a minap. Halocsek napszámosnak nem volt munkája és e miatt családja éhezett. A mikor már nem tudta nézni a kenyérért síró gyermekek nyomoruságát, elment — lopni. Rajtavesztett s börtönbe csukták. Kétségbeesett felesége, miután már napokig betevő falatjuk sem volt, szörnyű módon váltotta meg három kis gyermekét az éhség kínjaitól. Éjszaka, a mikor aludtak, borotvával eimetszette a nyakukat, aztán magát is elpusztította. Reggel, a hogy egy jó szomszéd tejet akart bevinni a gyermekeknek, halva találta az egész családot.

A madarak életkora. A állatok közül talán a madár a leghosszabb életű. A hattyu némelyek szerint háromszáz esztendeig is él. Naumann német zoológus erre példát is említ. Ilyen nagy kort ér még meg a sas és a keselyű. Egy keselyű, melyet 1706-ban kerítettek kézre, 1824-ben döglött meg, tehát száztizennyolc évig élt a fogságban. Naksonál Laaland szigetén 1881 április 15-ikén egy királysast ejtettek, amelynek nyakán érc-lánccal odafűzött kis bádognalackot s ebben cédulát találtak, dán nyelven irt következő följegyzéssel: „Elfogták és ismét szabadon bocsátották 1792-ben Andersen R. és C. Bolö a Falsteren, Dánia. A holló is igen hosszú életű, szájhagyomány szerint élél kétszáz-háromszáz évig is. A kanárimadár, amely nálunk egész szobai madárrá lett, itt élél tizenégy-tizenkilenc évig, de valódi hazájában, a Kanári-szigeteken, sokkal tovább. A szabadban élő madár sokkal tovább él, mint a fogságban levő. Ez különösen azokra a madárfajokra áll, melyeknek a szabadban olyan életmódjuk van, hogy a megfelelő legszükségesebb életfeltételeket a fogságban egyáltalán nem, vagy csak fogyatékos mértékben adhatjuk meg nekik. Ilyenek például a fecskéfélék, továbbá a kuszók rendébe tartozó madarak. Általában a rovarvők nehezebben élnek meg a fogságban, mint a husevők és a magevők.

Bájital. A babona még a huszadik században is uralkodik. Aminek szomorú példáját szolgáltatja egy berlini eset. Berlin egyik külvárosában él egy asszony, aki

már szép vagyont gyűjtött egy bájjal árusításával, amelynek, szerinte, különös tulajdonsága van. Amelyik nő ugyanis iszik ebből az italból, az ellenállhatatlan lesz férfakkal szemben. Férjes asszonyok, menyasszonyok rendkívül nagy mennyiségben vásárolták ezt a kotyvalékot. Azonban elterjedésének főoka az volt, hogy az élelmes asszony elhíresztelte a folyadékról, hogy albérlőkre különösen jó hatással van. Amelyik férfi kávéban vagy sörben bevesz belőle megfelelő adagot, az soha nem változtatja többé lakását. Idővel azonban természetesen sok elégedetlen akadt, akiknél az ital egyáltalán semmi hatással nem volt. Ezek a megcsalt feleségek és menyasszonyok, akik hiába vásárolták a varázslónő kotyvalékát, törvény elé vitték a dolgot és család miatt vádat emeltek ellene. A per folyamán azután kiderült, hogy a férjcsalogató bájjal főalkat-része egy nagyon mindennapi orvosság — gyomorhaj ellen.

Nyershusevő magyar. Csizmadia Ferencz paraszt ember, aki a Jakabfalvi uradalom és Bihar-Diószeg között a levélhordói teendőket végzi, különös gyomrával a környék csodálatát vivta ki magának. Megállott Bihar-Diószegen a mézárszék előtt, kiméretett magának egy jókora adag nyers hust és hozzálátott a lakmározáshoz. Az ámuló kérdezősködőknek elmondotta, hogy ő mindig nyers hust evett és más táplálékot soha. Lehetőleg frissen és véresen költi el a pecsenyét. A nyers máját, fagygyut és szalonnát mint csemegét eszi s mind ezt kenyér, só és paprika nélkül. Csizmadia dicsekedve emlegette, hogy nem is volt beteg egy napig sem.

Egy tanító, a ki megfojtja növendékeit. Szörnyű esemény tartja izgatottságban Wendach városát. Egy Lurke nevű tanító, mint Hannoverből táviratozzák nekünk, hirtelen megőrült az iskolában s öt tanulót megfojtott, hetet pedig veszedelmesen megsebesített. A dühöngő ember azután az iskolával szomszédos tóba ugrott s bele veszett a vízbe.

Szerkesztői üzenetek.

Kádár Mariska Gy.-Fehérvár. Az 1883 évi XX. t.-cz. 9. §-a szerint az általános vadászati tilalom február 1 től augusztus 15-ig tart. **Bence János** urnak. F. Mindszent. A lapot minden előfizetőnknek pontosan küldjük s így ha valamely szám nem érkezik meg, csak a postán lehet a hiba, Ilyen esetben leg-

nált magának kötelet, azon csuszott le életveszély közt. De szerencsésen leért.

Onnan aztán gyalog, sötét éjjel utnak indult harmadfél mértföldnyire fekvő falujába.

Már megvirradt, már jól fent járt a nap s nem volt messze hazulról a szökevény, mikor kocsirobogást hall a háta mögött is megismeri a báró hintóját, mely sebesvágatva jön.

Elfutni előle nem lehetett, de a fiatal uri ember nem is akart. Elhatározta, hogy szembeszáll a báróval, bármi történik.

Mikor egészen közel ért a hintó, a báró kiszállt s udvariasan, majdnem azt lehetett volna mondani: mély tisztelettel köszöntötte a fiatal embert:

— Szeretem a bátor embereket. De öcsém uram elfelejtett valamit Nedecz várában.

S benyult a hintóba, honnan gyönyörű virág-bokrétát vett ki, melynek tartója gyémántokkal volt kirakva:

— Kérem öcsém uramat, méltóztassék ezt átadni megkülönböztetett tisztelettemmel kedves feleségének s megmondani, hogy bocsánatot kér tőle báró Palocsai Horváth András.

(F. U.)

Bementek egy külön terembe, Asztal nem volt a teremben, sem székek, csak egy nagy szőnyeg volt a padolatra leterítve. Arra telepedtek le a báró vendégei.

— Megnyitom az ülést. Miska, te vezeted a jegyzőkönyvet.

Roskovszky Miskának nyakába akasztottak egy nagy ménkű kalamárist, füle mellé tűzték a ludtollat s kezébe adták a pergamenlapot.

Akkor kezdődött el csak isten igazában az ivás. Ha valamelyik már kidőlt s elterült a földön, a báró ünnepélyes hangon szólt a szolgáltnak:

— Szállítsatok el a tekintetes ur porhüvelyét a nyugalom helyére.

A fiatal szolgabíró mindjárt az elején kidőlt s holtreszegnek tetette magát, de a báró nem hitt neki. Nem olyan ember ez, hogy mindjárt megártana neki a bor. A vacsoránál sem ivott sokat, észrevette a báró. Oh, ez bizonyosan, rosszban töri a fejét, — gondolta ő méltósága, — el akar szökni a semmirevaló.

De Nedecz várából nem lehetett olyan könnyen megszökni. Vigyáztak a gyanús emberek minden lépésére. Negyedik éjjel mégis sikerült a szolgabírónak leereszkedni a falról. Széthasogatott lepedőkből csi-

jobb a postán követelni a hiányzó szám reklamálását, mit az ingyen köteles teljesíteni. **Hofferek Károly** urnak Lipa **Rothländer György** urnak. Szonta. **Teszárs Iván** urnak. P. Csenke. A 6 illetve 4-4 korona előfizetési díjakat köszönettel vettük. **Kiss Károly** urnak. M. Valkó. Az ígért levelet várjuk. **Kiss János** urak. Szabar. Az erdőörnek a saját uradalma területén igenis joga van bármely fegyverrel járó egyént a vadászati jegy feimutatására felszólítani s ha az illető ezt megtagadná, őt meg is zálogolni. mert hiszen ott az erdőör is éppen olyan ellenőrző közeg, mint a csendőr vagy pénzügyőr, sőt még azoknál is különb, mert ő nem csak az állam, de a saját uradalma érdekeit is védi. Az illető uradalomnak írni fogunk. **Tamás Mihály** urnak. Károlyháza. Sziveskedjék a postájukon utánna nézni, mert a hiba csak ott lehet. **Farkas Lajos** urnak. Karos. Mélyen fájlaljuk a csapást mely érte, Isten vigasztalja.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó
Podhradszky Emil.

Őszi vetésre!

Jegenye és czirbolya ○ ○

Fenyőfamag

Juhar. bükk, gyertyán, kőris,
stb. stb. ○ ○

Lombfamag

Kocsányos, kocsánytalan, cser
és amerikai vörös stb. stb. ○

Tölgyfak

Mandula, barack, som, birs,
mogoró, dió, gesztenye ○
cseresznye, szilva, galagonya,
kőkeny, alma, körte, berkenye
stb. stb. ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

Gyümölcsfamag

megbízható minőségben ○ ○

kapható

FARAGÓ BÉLA

„Magyar Fenyőmag Pergető Gyárában
Zala-Egerszegen“.

Minden kiállításon kitüntetve, legutóbb a párisi
világkiállításon ezüst éremmel.

Ajánkozás.

Katonakötelezettségének eleget tett 27 éves ifju, ki a gymnasium 3 osztályát végezte, a magyar és román nyelvet szóban és írásban bírja, kevésbé németül

is tud, az erdőőri szakvizsgát letette, állást keres olyan helyen, hol jövőjét megalapíthatná s megnősülhetne.
Szíves ajánlatok küldendők:

LEUKUCZA NOVÁK, szakvizsgázott erdőőr.
Boros-Sebes, Arad megye. 5-5

ÉLŐ VAD!

Élő foglyokat, fészánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengeri nyulakat, baglyokat és minden más állatokat magas áron vásárol az „Előállat-kiviteli vállalat és állatnagyerkeskedő“: **O. Frank, Wien IV., Waaggasse Nr. 12.** Továbbá szállítok mindennemű élő vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászatkedvelőnek nélkülözhetlen tanácsadóval ellátott képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldök. Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fészánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg

Vadászat és Állatvilág.

Vadászati zoológiai és kinológiai képes szaklap **Bársony István** és **Fónagy József** közreműködésével szerkeszti **Parthay Géza**. Előfizetési ára egész évre 8 kor., fél évre 4 korona. Mutatványszámokat díjtalanul küld a kiadóhivatal: Budapest, Rottenbiller-utca 30. szám.

Szárnyasaink.

Az egyedüli magyar nyelvű baromfitenyésztési képes szaklap foglalkozik a baromfitenyésztés összes ágaival, betegségeivel és ezek gyógykezeléseivel. A lap az Országos Baromfitenyésztési Egyesület hivatalos közlönye és **Parthay Géza** igazgató szerkeszti. Előfizetési ára egész évre 8 korona, fél évre 4 korona. Mutatványszámokat szívesen küld a kiadóhivatal:

Budapest, Rottenbiller-utca 30. szám.

Skaba Károly H.

Budapest, VI., Váci-körút 33. sz.

A gyár alapított 1865. évben.

Ajánlja saját gyári raktárát, mindennemű vadászfegyverekben, revolverekben, pisztolyokban, kardokban, satkantyukban, vadász, vivo és sporteszközökben fegyverrészek és löeszközökben valamint mindennemű lőszerben.

Wänzel, Werndel és Kropatschek karabélyok mindig raktáron vannak.

Javitások is elfogadtnak.

Árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Első rangu egyenruházati intézet

Blum és Társa

Szerb kir. udv. szállítók. Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói.
A nagyméltóságu Földmivelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói.

Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPEST IV. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu

ERDÉSZETI és ERDO ALTISZTI EGYENRUHÁK

nemkülönbön felszerelési cikkek szállítására

Hivatalos uton részletfizetésre

s eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a be-
tekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt meg-
rendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legujabb francia és angol divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vevőink
kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készsággal beszerezünk és a vidéki megren-
delések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árák által régi vevőinket meg-
tévesztetni óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyújthatnának.

Kívánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez
szükséges részletfizetési megrendelési ívet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb
figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

Szerb királyi udvari szállítók.

Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu Földmivelésügyi Ministerium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Jutányos árak.**STEGMANN JÁNOS könyvnyomdája**
Szász-Sebesen

elvállalja minden könyvnyomdai munka gyors és csinos
elkészítését a legolcsóbb árak mellett.

Névjegymegrendeléseknél mintával is szolgálók és azok a meg-
rendelés napján eszközöltetnek.

MAGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

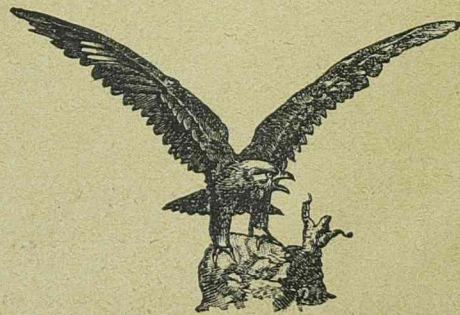
BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
CS. ÉS KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB.
KRONOMETER- és MŰ-ÓRAS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR
INGAÓRÁKNAK STB. STB.

ÓRÁK, ÉKSZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL
KÉSZPENZERT, VALAMINT
RÉSZLETFIZETÉSRE

JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEGYZÉK 2000 ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYEN ÉS BÉRMENTVE

Dr. Lendl Adolf
világhírű

zoologiai laboratoriuma elvállal szár-
nyasokat és szörmés vadat kitömésre.

Jutányos árak, kitűnő munka,
művészi kivitel.

Budapest, II. Donáti u. 7.

A természet és Halászat

állattani, vadászati és halászati képes folyó
írat. Egy évre 6 kor. Megjelenik havonként
kétszer.

Mutatványokat ingyen küldünk.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.